

sAMkhyatattvapradIpaH

——
साङ्ख्यतत्त्वप्रदीपः

——
Document Information

Text title : sAMkhyatattvapradIpa

File name : sAMkhyatattvapradIpa.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Source : sAnkhyasaNgrahaH 1918

Latest update : September 15, 2014

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

सांख्यतत्त्वप्रदीपः

श्रीगणेशाय नमः ।

प्रकृतिं पुरुषं शुद्धं प्रणिपत्य प्रणीयते ।

प्रदीपः सांख्यतत्त्वस्य परोपकृतये मया ॥

एतद् भवतु प्रवाहविध्वस्तोत्तरणोपाया एव

सांख्यतन्त्राध्ययनपरिश्रमालसास्तत्प्रक्रियाज्ञानतरीविडीनाः

शब्दोद्घावनन्यावलम्बनाः सीदन्ति तत्तरणोपायः

सकलसांख्यप्रक्रियाद्योतको बह्वर्षोऽल्पाक्षरो मया प्रकाश्यते ।

कापिलतन्त्राध्ययनालसैस्तत्प्रक्रियाजिज्ञासायामिदमेव प्रकरणं

सम्यगवलोकनीयमत्युग्रशुभाशुभादृष्टकलवत् प्रयत्नं विनैव

सर्वमत्रैवाधिगन्तव्यम् अयत्नलभ्येर्ये यत्नादर्शनात् । उक्तं य

सांख्याचार्यैः ।

अक्के येन्मधु विन्देत किमर्थं पर्वतं व्रजेत् ।

एष्टस्यार्थस्य संसिद्धौ को विद्वान् यत्नमाचरेत् ॥

ऋजुमार्गेण सिद्ध्यतोऽर्थस्य वङ्केण साधनायोगात् एति केचित् ।

दुःखत्रयाभिघातोद्धिग्नयित्तास्तान्नित्युपायमेव

तावदभिकाभयन्ते । तं यात्रे दर्शयिष्यामः । दुःखत्रयं य

आध्यात्मिकमाधिभौतिकमाधिदैविकं य । तत्राध्यात्मिकं द्विधा

शारीरं मानसं य वातपित्तश्लेष्माणां वैषम्यनिमित्तं शारीरम्

कामक्रोधलोभमोहेर्ष्याविषादविषयविशेषादर्शनकारणं

मानसम् । आन्तरोपायसाध्यत्वादाध्यात्मिकं दुःखमिति व्यपदिश्यते ।

ब्राह्मरोपायसाध्यमपि दुःखं द्विविधम् । आधिभौतिकमाधिदैविकं य ।

तत्राधिभौतिकं मानुषपक्षिसरीसृपस्थावरनिबन्धनम् । आधिदैविकं

पक्षराक्षविनायकग्रहाद्यावेशनिमित्तम् । सर्वं मानसप्रत्यक्षम् ।

अेतद् दुःखं रजःपरिणामविशेषो नित्यपरिणामित्वादिदमपि नित्यमिति

न शक्यते बाधितुम् तथापि शक्यं एव तदभिभवः कर्तुं साधनेन
 तस्य साधनं शास्त्रजनितं प्रकृतिपुरुषान्यताज्ञानं नान्यदिति
 तस्यैवास्त्रप्रतिपाद्यार्थश्चातुर्विधः तद्यथा कश्चिदर्थः
 प्रकृतिरेव न तु कस्यचित् विकृतिर्यथा मूलप्रकृतिः
 सा सर्वस्य मूलमादिकारणं न तु तस्याः कारणान्तरे किञ्चित्
 प्रमाणसिद्धं तथात्वे वा मूलक्षतिकारीत्यनवस्था स्यात् स्वस्यैव
 स्वकारणत्वे तु तस्यापेक्षया कारणत्वात् स्वस्यैव पूर्ववर्तित्वं
 कार्यत्वात् पश्चाद्वर्तित्वमित्यसंभवः । सकारणत्वे अजामेकां
 लोहितशुक्लकृष्णामित्यजत्वप्रतिपादनपरश्रुतिविरोधः स्यात् । सा य
 प्रकरोतीति प्रकृतिः प्रधानं सत्त्वजस्तमसां साम्यावस्था ।
 कश्चिदर्थः प्रकृतिर्विकृतिश्च तस्य मलत्त्वमलङ्कारः
 पञ्चतन्मात्राणि चेति समसङ्ख्याको गणः कस्यचित्प्रकृतिः
 कस्यचिद्विकृतिः । तद्यथा मलत्त्वमलङ्कारस्य प्रकृतिर्विकृतिश्च
 मूलप्रकृतेः तथा अलङ्कारः पञ्चतन्मात्राणामिन्द्रियाणां य
 प्रकृतिर्विकृतिर्मलतः तथा पञ्चतन्मात्राणि भूतानामाकाशादीनां
 प्रकृतयो विकृतयश्चालङ्कारस्य । पञ्च मलाभूतान्येकादशेन्द्रियाणि
 चेति षोडशसङ्ख्याको गणो विकृतिरेव न तु कस्यचित्प्रकृतिः ।
 ननु पृथिव्यादीनामपि गोघटवृक्षाद्यो विकारा उपलभ्यन्ते तथा
 तद्विकारविशेषाणां पयोबीजादीनां दध्यङ्कुराद्यो ऽति कथं विकृतिवमेव
 तेषामिति चेन्न तत्त्वान्तरोपादानत्वं प्रकृतिवमिडाभ्युपगतम् न त्वेतेषां
 तदस्ति स्थौल्येन्द्रियग्राह्यतया गोघटादीनां समानत्वात् न तत्त्वान्तरता
 पृथिव्यादिव्यः । उक्तं य तत्त्वकौमुद्याम् सर्वेषां गोघटादीनां
 स्थूलतेन्द्रियग्राह्यता य समेति न तत्त्वान्तरम् । पुरुषस्तु न कस्यचित्
 प्रकृतिरपरिणामित्वान्नापि विकृतिर्नित्यत्वादन्यथा साधनसाध्याभिव्यक्तिः
 स्यात् घटवत् ।
 प्रमाणविरहिणोऽर्थस्य नृशङ्कसादृश्याभ्युपगमात् ।
 उक्तप्रमेयसाधकं त्रिविधं प्रमाणमुररीकत्यम्
 प्रत्यक्षमनुमानमाभवचनं चेति । साङ्ख्याचार्यैः ।
 अन्यवाधङ्गीकृतप्रमाणानामेतेष्वेव त्रिष्वन्तर्भावः । उक्तं
 य 'सर्वप्रमाणसिद्धत्वादिति' सर्वेषां वाधन्तराभ्युपगतानां
 प्रमाणानां सिद्धत्वात् त्रिष्वेवान्तर्भावादित्यर्थः । ननु यत्र
 यत्र प्रत्यक्षमप्रवर्तमानं तत्तदत्यन्ताऽसदिति व्याप्तिः

सुप्रसिद्धा शशशङ्कुर्गुणमादी अवे प्रधानस्यापि
 प्रत्यक्षासिद्धत्वात् तदत्यन्तासत्त्वमेव युक्तं गगनकुसुमादीनामिवेति
 येन नलि यत् प्रत्यक्षागोरं तदत्यन्तासदिति व्यामिगुडो
 युक्तोऽन्यथा गृहानिर्गतस्य गृहधनपुत्रपशुवनितादीन्
 सुभसाधनभूतानपश्यतस्तत्राशनिश्चयजडुःखविप्लुष्टान्तःकरणस्य
 रुदतो मरणं स्यात् न त्वेवमस्ति । किञ्च किं सर्वप्रत्यक्षविषयत्वं
 सत्त्वे हेतुः किञ्चित्प्रत्यक्षविषयत्वं वा ? नाथः
 नलि गृहान्तरदेशान्तरकालान्तरगतं वस्तु केनाप्ययोगिना
 प्रत्यक्षेण विषयीकर्तुं शक्यमन्यथा सर्वं अवे सर्वज्ञः स्यात्
 परबुद्धेरप्रत्यक्षतया सर्वैः सर्वं प्रत्यक्षेण गृह्यते
 नवेत्यसर्वज्ञेन निश्चेतुमशक्यतया संशयानिवृत्तेः ।
 नापि यरमः व्यभियारात् नलि नगरस्थेन स्वेनानुपलब्धो गवय
 अेतावतैवारण्यकोपलब्धस्य तस्यापलापसम्भवः । उक्तञ्च लीलावतीकारेण
 "सर्वादृष्टेश्च सन्देशात् स्वादृष्टैर्व्यभियारत" इति । तस्मात्
 प्रत्यक्षप्रवृत्तिप्रतिकूलाभावविशिष्टे प्रत्यक्षं यत्र न प्रवर्तते
 तदत्यन्तासदिति निश्चेतुं शक्यम् न तु प्रत्यक्षाप्रवृत्तिमात्रात् अन्यथा
 पुरुषप्रधानमडत्स्वर्गापूर्वदेवतादीनामतीन्द्रियाणामत्यन्ताभावः स्यात् ।
 तेन वियति गच्छतः पतत्रिणो ग्राहणोऽतिदूरत्वमेव प्रतिकूलम्
 तथा नेत्रगतकज्जलग्राहणोऽतिसामीप्यम् अवे त्रुपशब्दादिग्राहणे
 आन्ध्यमधिर्त्वाद्यः तथा विषयग्राहणे मनसः कामाद्यभिव्याप्तिः यथा
 कामाद्यभिव्याप्तमनाः स्वीतालोऽकमध्यवर्तिनमिन्द्रियसन्निद्रुष्टमध्यर्थं न
 पश्यति । परमाण्वादिविषयतायां सौक्ष्म्यमेव प्रतिकूलम् यतः प्रलिखितमना
 अपि तं न पश्यति । भित्त्यादिपरवस्तुग्राहणे तद्व्यवधानमेव प्रतिकूलं
 सम्प्रतिपन्नपदार्थग्राहणे उस्तादिव्यवधानवत् । क्वचिदभिभवः
 यथा अडनि सौरीभिर्भाभिरभिभूतं नक्षत्रसूर्यादिग्रे
 यक्षुः समर्थं न भवति । क्वचित् समानाभिहारः प्रतिकूलं यथा
 जलाशयेऽम्बुद्विमुक्तजलभिन्दुग्राहणे नेत्रासामर्थ्यम् । क्वचिदनुद्भवः
 यथा क्षीरदध्याद्यवस्थायां दधिघृतादिविवेचनासामर्थ्यम् । अवे सति
 दृढतरप्रमाणान्तरप्रसिद्धे वस्तुनि प्रत्यक्षाप्रवृत्तावेतदन्यतमं
 प्रतिबन्धकं कल्प्यते न तु तदभावादेवाप्रवृत्तिः । उक्तञ्च
 साङ्ख्यमूलकारेण "सौक्ष्म्यात् तदनुपलब्धिर्नाभावात्" । ननु
 क्वचित्प्रत्यक्षप्रसिद्धस्य क्वचित्सन्देशादनुमानविषयता न

त्वस्य तदस्तीत्यभाव एव युक्त इति चेन्न कार्यं हि कारणानुभापकं
 भवतीति सर्ववाद्येभिमतम् तथा य मडदादिकार्यान्यथानुपपत्त्यैव
 प्रधानसिद्धिरिति न तदभावो युक्तः । ननु कार्यान्यथानुपपत्त्या
 कारणासिद्धौ तन्त्रान्तराभिमतकारणसिद्धिः सेत्स्यति न तु
 त्वदभिमतप्रधानसिद्धिरिति चेन्न मतपर्यालोचनेन यन्मतं
 कपिलसूत्रनिबद्धं प्रधानसाधनानुगुणं तदेव युक्तिसिद्धमन्यत् तु
 बाध्यमतवत् मताभासत्वाद्वाध्यमेव । तद्यथा 'असतः सज्जायत' इति
 बौद्धमते प्रधानसिद्धिः 'सतः सज्जायत' इति साङ्ख्यमतविरुद्धत्वात्
 पण्डितभूमभाण्डनायालम् सदसतोः कार्यकारणभावासम्भवात् असद्वलीकं
 कारणं सत्त्वाद्विदुपशब्दाद्यात्मकं कथं स्यात् सदसतोस्तादात्म्यदर्शनात्
 कार्यं हि कारणसमवेतं तन्तुपटादिरथलेषु प्रसिद्धम् तथा य घटोऽसन्
 पटोऽसन्नित्यसत्समवेतं सर्वो व्यवहर्ता व्यवहरेत न तु सद्विदमिति
 सत्तावैशिष्ट्येन प्रतीतिः स्यात् ।
 अथ सद्विवर्तोऽयं प्रपञ्च इति यद्वेदान्तिमतम् । तदप्यसाधु अनेनापि
 सतः सज्जायत इति मतसिद्धिर्न स्यात् । अद्रव्यस्य सद्रव्यतया भाने रज्जोः
 स्रक्भाण्डसर्पाद्यात्मना भानवत् भ्रान्तिरेव स्यात् बाधितविषयतया
 रज्जुसर्पप्रत्ययवत् प्रपञ्चज्ञानस्याप्रमाणात् प्रमादुप
 ज्ञानमेवास्तमियात् । न चेष्टापत्तिर्गुरुशिष्योत्तरप्रश्नयोः प्रमाणाबुद्ध्या
 व्यवहारमात्रोच्छेदः स्यात् लौकिकवैदिकव्यवहारानुष्ठाने य इत्ययित्
 प्रवृत्त्यनुपपत्त्या भोगापवर्गौ न स्यातामिति तच्छास्त्राप्रामाण्यं स्यात् ।
 अपसिद्धान्तश्च न हि वेदान्तिमते ब्रह्म विवर्ति भवति । उक्तञ्च -
 बालान् प्रति विवर्तोऽयं ब्रह्मणः सकलं जगत् ।
 अविवर्तितमानन्दमास्थिताः कृतिनः सदा ॥ इति ।
 सतोऽसज्जायत इति सतः परमाणोरसद्व्यव्युत्पाप्यं कार्यं
 जायत इति कलाभक्षाक्षयरणामतमपि न युक्तिसिद्धम्
 तथा हि परमाणुर्हि द्रव्यसमवायिकारणम् द्रव्यसु
 यासदित्यसत्त्वाविशेषाच्छशश्रुत्वादिमवायिकारणतापि परमाणौ
 स्यात् सदसतोः समवायासम्भवाच्च असता तादात्म्ये सतोऽप्यसत्त्वं
 स्यात् नन्वसत्त्वं नाम प्रागभावप्रतियोगित्वं न तु वायुदुपादिवत्
 त्रिकालासत्त्वमिति चेन्न किमिदं प्रागभावप्रतियोगित्वमसत्त्वम् किं
 प्रागभावप्रतियोगित्वादसत्त्वमसत्त्वाद्वा प्रागभावप्रतियोगित्वम् ? नाद्यः
 सर्वेषां कार्यपदार्थानामसत्त्वाविशेषेणाकाशपुष्पादिष्विवास्त्वेनैव

व्यवहारः स्यात् तेषामपि प्रागभावाप्रतियोगित्वात् तथा
य कार्यपदार्थगतगुणसामान्यादीनामुच्छेदः स्यात् तेषां
भावाधर्मत्वेनासत्त्वेनावस्थानात् । न य कुर्मलोभादेरस्यासतो
विशेषः सामान्याद्यभावेन भेदकधर्माभावात् । नापि यरमः
असत्त्वात्प्रागभावाप्रतियोगित्वे नरशङ्कादीनामपि प्रागभावाप्रतियोगित्वं
स्यात् प्रागभावस्य य स्वप्रतियोग्युत्पादकत्वनियमेन सर्वेषामसतां सत्त्वं
स्यात् सदसद्विभागो जगति दत्तजलाञ्जलिः स्यादिति न तार्किकवैशेषिकमतं
विचारसङ्गम् । तस्मात् सतः सज्जयत इति साङ्ख्यमतमेव युक्तिसङ्गम् । सतः
कारणात् स्योत्पत्तेः प्रागपि सदेव कार्यं कारणाव्यापारादभिव्यक्तिमाप्नोति ।
न य सिद्धसाधनता कारणावैयर्थ्यं येति वाच्यम् कार्यसत्त्वेऽपि
तदभिव्यक्तौ कारणां प्रयोजनवदिति न किञ्चिदवधम् । असात्कार्यपक्षे
तु कारणावैयर्थ्यं स्फुटमेव न ल्यसतः कारणासम्बन्धो निरूपयितुं
शक्यते सम्बन्धमेव असम्बन्धेन जन्यते असम्बन्धस्य जन्यत्वे सर्वस्मात्
सर्वं स्यात् कारणाभिमोऽस्तमियात् । असन्ध्येत्कार्यं न कारणाव्यापारात्
सदृभवितुमर्हति उक्तञ्च तत्त्वकौमुद्याम् - नडि नीलं शिल्पसङ्ग्रेषापि
पीतं कर्तुं शक्यम् । न य कारणाव्यापारात् पूर्वं घटोऽसन् संश्र
व्यापारानन्तरमिति घटस्य सत्त्वासत्त्वे धर्माविति वाच्यम् धर्मस्य
भावाधर्मत्वेन तेनैव धर्मिणः सत्त्वं स्वस्थित्यन्यथानुपपत्त्या
साधितमिति सदेव कार्यं कारणाव्यापारादूर्ध्वमिव प्रागपि । कारणाव्यापारस्तु
तदभिव्यक्तानन्यथासिद्धः अन्यत्रापि कारणाव्यापारादभिव्यक्तिरेव
दृश्यते यथाऽवघातेन धान्येषु तण्डुलानाम् अवपीडनेन तिलेषु तैलस्य
दोषनेन सौरभेयीणां पयस इति । असदुत्पत्तौ तु न दृष्टान्तोऽस्ति तस्मात्
सदेव कार्यं कारणाव्यापारेणाभिव्यज्यते । असता कारणासम्बन्धासम्भवात्
न तस्य तदुत्पादकत्वम् उक्तञ्च साङ्ख्याचार्यैः
असत्त्वान्नास्ति सम्बन्धः कारणैः सत्त्वसङ्गिभिः ॥
असम्बन्धस्य योत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थितिः ॥

किञ्च सम्बन्धमपि तदेव करोति यत्र यत् कारणां शक्तम्
शक्तिश्च कार्यैकाधिगम्या यथा यक्षुषैव रुपज्ञानं भवति
नेन्द्रियान्तरेणोतीदमेव तत्र शक्तमित्यधिगम्यते । तथा य सा शक्तिः
शक्तकारणाश्रया शक्यकार्याश्रया सर्वत्र वा स्यात् ? अन्त्ये सर्वस्मात् सर्वं
स्यात् । अथ कार्ये सा शक्तिस्तदा कथमसतः कार्यस्य शक्त्याश्रयता तथा

य शक्तेन शक्यमुत्पाद्यते शक्यं य कारणात्मकम् कारणां य सद्दिति
 कथं तदभिन्नं कार्यमसत्स्यात् 'उक्तञ्च शक्तस्य शक्यकरणादिति' ।
 उपादानोपादेयभावग्रहणाख्य न भेदस्तन्तुपटयोर्ययोर्भेदो न
 तयोरुपादानोपादेयभावो यथाश्रवणयोः । एतौऽपि नार्थान्तरत्वं
 तन्तुपटयोः संयोगाप्राप्त्यदर्शनात् अर्थान्तरत्वे संयोगो दृष्टो
 रञ्जुघटकुण्डलबद्धादौ अप्राप्तिरपि दृष्टा सुमेरुविध्ययोरिव
 एव य संयोगाप्राप्त्योरभावान्न तन्तुभ्योऽर्थान्तरं पटः ।
 कार्यकारणयोरभेदसाधकं प्रमाणां योक्तं साङ्ख्याचार्यैः तद्यथा न
 पटस्तन्तुभ्यो भिद्यते तद्धर्मत्वात् एव यद्यतो भिद्यते तत् तस्य धर्मो
 न भवति यथा गौरश्वस्य धर्मश्च पटस्तन्तूनान्तस्मान्नार्थान्तरम् ।
 गुरुत्वान्तराग्रहणादपि न कारणादर्थान्तरं कार्यम् । अथमभेदे
 सिद्धे तन्तव अथ तेन तेन संस्थानविशेषेण परिणताः पटो न तु
 पटस्तन्तुभ्योऽर्थान्तरम् । न यात्माश्रयबुद्धिभेदादर्थक्रियाभेदाख्य
 भेदसिद्धिः कार्यकारणयोरिति वाच्यम् अेकस्मिन्नपि
 विशेषान्तराविर्भावतिरोभावाभ्यामात्माश्रयार्थक्रियाबुद्धिभेदसम्भवात्
 तदन्यथानुपपत्त्या भेदसिद्धिः । तत्र अेकस्यापि कूर्मस्यावयवा
 निःसरन्त्याविर्भवन्ति त अेव कूर्मशरीरे निविशमानास्तिरोभवन्ति
 नहि ते कूर्मावयवा उत्पद्यन्ते ध्वंसन्ते वा अेवमेकस्यापि सुवर्णस्य
 मृदो व कटककुण्डलादयो घटादयो निःसरन्त उत्पन्ना एति व्यवहारं
 भजन्ते त अेव निविशमानास्तिरोभवन्ति नश्यन्तीत्युच्यन्ते न पुनः
 सदसतोर्निरोधोत्पादयोर्निर्दृशान्मस्ति । उक्तं य भगवता नासतो विद्यते
 भावो नाभावो विद्यते सत एति । यथा सङ्क्षोभविकाशवद्भ्यः स्वावयवभ्यः
 कूर्मो न भिद्यते तथा मृत्सुवर्णादिभ्योऽपि कटककुण्डलादयो न भिन्नाः ।
 न य नाम बुद्ध्यर्थक्रियाभेदात् कार्यकारणयोर्भेदसिद्धिरिति वाच्यम्
 नटे व्यभिचारात् । नटो हि दशरथोऽहं रामोऽहं युधिष्ठिरोऽहमिति
 स्वयमनन्तनामा भूत्वा नामान्तरेण वेशान्तरमर्थक्रियान्तरञ्च कुरुते
 तथा य सत्यपि भेदत्रये नटभेदादर्शनात् यथाहुः -
 रुपमथो अपि कार्यमथो
 अभिधापि नटस्य पृथग्विदिता ।
 न पृथक्त्वमुपैति नटः क्रिमिति
 प्रतिवाच्यमवश्यमिदं कुशलैः ॥

अेकस्यापि वह्नेर्दाडकत्वपायकत्वभेदेन नानार्थडियाकारित्वं
दृश्यते न ड्येतावता वह्निर्भेदमधिगच्छति अेकैकस्य
तृणस्यातपवृष्ट्यादिनिवृत्तावसामर्थ्येडपि भडुनि
मिलित्वावस्थाविशेषमवाप्य यथा तान्येव तन्निवृत्तौ
सामर्थ्यमधिगच्छन्ति तथैक अेव तन्तुः प्रावरणार्थार्थडियासमर्थोडपि
मिलितास्त अेवावस्थाविशेषं प्राप्याविर्भूतपटभावाः प्रावरणार्थार्थडियां
करिष्यन्ति तस्मात्सदेव कार्यं कारणात् तदभिव्यक्तिरिति । नन्वाविर्भावः
कारणव्यापारात्पूर्वं सन्नसन् वा ? आद्ये कारणव्यापारासम्भवः नडि सदुत्पत्तौ
केनापि कारणानि व्यापार्यन्ते । अन्त्ये प्राममसदुत्पादनत्वमिति येन्न
तवापि डेयमुत्पत्तिः सत्यसती वा ? आद्ये न कारणप्रयोजनं पश्यामः ।
अन्त्येडसदुत्पत्तिरुत्पद्यत इति तदुत्पत्तेरप्युत्पत्त्यन्तरं तत्राप्यन्यदिति
स्फुटैवानवस्था । अथ पटात् तदुत्पत्तिर्नारिश्यते तदा पट इत्युक्ते
पुनरुत्पद्यते इति न वाच्यं पौनरुक्त्यात् तथोत्पद्यते इत्युक्त्वा पुनः पट
इति न वाच्यं पूर्वोक्तदोषादेव पटो विनश्यतीत्यपि न वाच्यं विरोधात्
तस्मात्स्वसत्तासमवायो वा स्वकारणसमवायो वा पटोत्पत्तिः समवायस्य
य नित्यत्वेन सर्वथापि न पटोत्पत्तिः सम्भवति न तदर्थञ्च
कारणानि व्यापार्यन्ते तथा य सत अेव पटादेराविर्भावे कारणापेक्षेति न
डिञ्चिदवधम् । न य पटादिकार्यरूपेण कारणसम्बन्धस्तस्याडियत्वात्
डियासम्बधित्वात्कारणामन्यथा कारकत्वक्षतिः स्यात् तस्मात्सत्कार्यमिति
स्थितम् ।

दुभत्रयाभिभवसाधनं प्रकृतिपुरुषान्यताज्ञानं तदुपयोगित्वात्
व्यक्तवैरुप्यं प्रतिपादनीयम् । तस्य व्यक्तं पृथिव्यादि
तस्याव्यक्तात्प्रधानाद्विलक्षणम् यत इदं सकारणकं तत अेवानित्यं
पराभिमतविनाशसामग्र्या तिरोभवति । अव्यापकं य कारणं डि कार्यं
व्याप्नोति न तु कार्यं कारणम् । सडियं य बुद्ध्याद्यः पूर्वपूर्वोपात्तं
देडं परित्यजन्ति देडान्तरं योपाददते सैव तेषां डिया पृथिव्यादीनां
डिया परिणामरूपेण प्रसिद्धैव । प्रतिपुरुषं बुद्ध्यादिभेदादनेकम्
तथा घटशरीरादिभेदेन पृथिव्याद्यप्यनेकम् । स्वकारणाश्रितम्
यद्यपि बुद्ध्यादीनां प्रधानभेदाभावात् नाश्रयाश्रयिभावस्तथापि
कथञ्चित् भेदविवक्षयाश्रयाश्रयिभावो यथेड वने तिलकाः ।
सावयवमवयवावयविसंयोगसंयोगिबुद्धिप्रधानयोस्तु न संयोगस्तादात्म्यात्
नापि सत्त्वरजस्तमसां संयोगः अप्राप्तिपूर्विका प्राप्तिः संयोगस्तदाभावात् ।

नित्यमेव परतन्त्रं स्वकार्येऽलङ्काराभ्ये जनयितव्ये प्रकृत्या
 पूरमपेक्षते अन्यथा क्षीणा सती नालङ्कारं जनयितुं क्षमा भवति
 तथालङ्कारोऽपि स्वकार्ये प्रकृत्या पूरमपेक्षते अेवं कारणमात्रं
 स्वकार्ये जनयितव्ये तदपेक्षां कुरुते तथा य स्वकार्ये जनयितव्ये
 परतन्त्रं व्यक्तम् । यत इत्यभिव्याप्य यदुक्तं तद्विपरीतमव्यक्तम्
 यद्यप्यव्यक्तस्य परिणामलक्षणोऽस्ति तथापि न परिस्पन्दः ॥

धृतीनां व्यक्ताव्यक्तयोः साधर्म्यं पुरुषाभ्य वैधर्म्यं प्रतिपादनीयम् ।
 व्यक्तं हि त्रिगुणं त्रयो गुणाः सुषुप्त्युत्थमोहात्मका अस्थेति । अत्र
 कार्यकारणयोरभेदात् सुप्तादिशब्देः सत्त्वाद्योऽभिधीयन्ते त्रिगुणमित्युक्त्या
 सत्त्वादीनामात्मगुणत्वं पराभिमतमपाकृतं वेदितव्यम् । तथा अविवेकि यथा
 प्रधानं सतो न विविच्यते तथा मलदाद्योऽपि प्रधानान्न विविच्यन्ते
 तत्स्वरूपत्वात् । यद्वा संभूयकारिताऽविवेकः नख्येकं किञ्चित्कार्यं
 जनयितुं क्षमं भवत्यपि तु संभूय सर्वः सर्वं करोति । अेवमयेतनं
 प्रधानबुद्ध्याद्यः सर्वे अयेतना तथा प्रसवरूपधर्मवन्तः । अेते
 व्यक्तधर्माः कथितास्त अेवाव्यक्तस्यापीत्यवगन्तव्यमिदमेव व्यक्ताव्यक्तयोः
 साधर्म्यम् ॥

अेते साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां व्यक्ताव्यक्ते निरूपिते
 तद्बुभयगतधर्मरहितत्वात् विपरीतः पुरुष इति
 पुरुषस्य व्यक्ताव्यक्तवैधर्म्यम् । नन्वेतुमत्त्वनित्यत्वादि
 प्रधानसाधर्म्यं पुरुषस्य प्रतीयते तथा यानेकत्वं
 व्यक्तसाधर्म्यमेवं सति कथं व्यक्ताव्यक्तविपरीतः पुरुष इति येन
 अलेतुमत्त्वादिसाधर्म्येऽप्यत्रैगुण्याद्यस्यास्त्येव वैधर्म्यमिति न दोषः ।
 न य त्रैगुण्यमप्रसिद्धम् प्रीत्यप्रीतिविषादात्मका गुणा इति सांख्याचार्याः ।
 अत्र इमेण प्रीतिः सुषुप्तं तदेव सत्त्वम् तथा अप्रीतिर्दुःखमप्रीत्यात्मको रणे
 गुणः अेवं विषादो मोहो विषादात्मकस्तमोगुणः । यन्मते प्रीतिर्दुःखाभावः
 तथा दुःखमपि प्रीत्यभावस्तन्निरवृत्त्यर्थं मूलकारेणोत्पन्नं
 कृतमात्मशब्दस्य भावतत्त्वेन नेतरेतराश्रयस्तथासत्येकस्यापि सिद्धिर्न
 स्यात् । प्रकाशप्रवृत्तिनियमनमेषां इमेण प्रयोजनमप्यवगन्तव्यम् ।
 क्रियात्मकेन रजस लघु सत्त्वं सर्वत्र नीतं स्यादतिवायुना
 तूलावयववद्यदि गुरुणा तमसा नियमनं न स्यात्तमोनियतं तु क्वचिदेव
 प्रवर्तयति ततस्तमो नियमार्थम् । अन्योन्याभिभववृत्तयः ।

अतेषामन्यतमेनार्थवशाद्दुर्भूतेनान्यतममभिभूयते तद्यथा सत्त्वं
 रजस्तमसी अभिभूयात्मनः शान्तां वृत्तिमधिगच्छति तथा रजः
 सत्त्वतमसी अभिभूय घोरं वृत्तिमेति अयं तमः सत्त्वरजसी
 अभिभूय मूढामिति । तथाऽन्योन्याश्रयवृत्तयः । यथाहुः
 सत्त्वं प्रवृत्तिनियमावाश्रित्य रजस्तमसोः प्रकाशेनोपकरोति रजः
 प्रकाशनियमावाश्रित्य प्रवृत्त्येतयोः तमः प्रकाशप्रवृत्ती आश्रित्य
 नियमेनेतरयोरिति । तथा अन्योन्यजननवृत्तयः । अन्यतमोऽन्यतमं
 जनयति जननमत्र परिमाणः स य गुणानां सदृशरूपः । अत अवे
 न उेतुमत्त्वं तत्त्वान्तरस्य उेतोरभावात् । नाप्यनित्यत्वं तत्त्वान्तरे
 लयाभावात् । अन्योन्यसंज्ञाव्यभिचारिणश्च । उक्तञ्च
 अन्योन्यमिथुनाः सर्वे सर्वे सर्वत्रगामिनः ।
 रजसो मिथुनं सत्त्वं सत्त्वस्य मिथुनं रजः ॥

तमसश्चापि मिथुने ते सत्त्वरजसी उभे ।
 मिथुनवृत्तित्वं सडयाराव्यभिचारित्वम् ॥

उभयोः सत्त्वरजसोर्मिथुनं तम उच्यते ।

नैषामादिः सम्प्रयोगो वियोगो वोपलभ्यते ॥ इति ।

नियतकृत्यं तु तेषामिदं लघुत्वं प्रकाशकत्वं य सत्त्वस्यैव न तु
 तयोः कस्यचित् तत्रोर्ध्वगमनउेतुभूतो धर्मो लाघवं गौरवासडवर्ति
 यतोऽग्नेरुर्ध्वजवाला गतिर्भवति तदेव कस्यचित्तिर्यग्गमने उेतुर्यथा
 वायोः । अयं करणानां वृत्तिकुशलताउेतुर्लाघवं गुरुत्वे तु तानि
 मन्दानि स्युरिति सत्त्वस्य प्रकाशात्मकत्वमुक्तम् । सत्त्वतमसी अडियतया
 स्वकार्योत्पादनेऽवसीदन्ती रजसोपष्टेभ्येते । अवसादाद्विमुख्योत्साडे
 प्रयलवती डियेते । उक्तं य

सत्त्वं लघु प्रकाशकमिष्टमुपष्टम्भकं यलं य रजः ।

कुत उपष्टम्भकं यतश्चलमिति । रजश्चलतया सर्वतस्त्रैगुण्यं
 यालयेद्यदि गुरुणा आवृण्वता तमसा तत्र प्रतिबन्धो न स्यात् तमसा
 तु ततस्ततो व्यावृत्त्य क्वचिदेव प्रवर्त्यते इति नियामकं तमः ।
 यथाहुः गुरु वरणकमेव तम इति । तथाच लघु प्रकाशकं सत्त्वमेव
 उपष्टम्भकं यलं य रज अवे गुरु वरणकं तम अवे । ननु परस्परं
 विरोधशीलानां गुणानां सुन्दीपसुन्दीप्यायेन परस्परं बाध अवे युक्तो
 न त्वेककार्यकर्तृत्वमिति चेत् न अवेभूतानामप्येककार्यकर्तृतायाः

प्रदर्शनात् । तद्यथा वर्तितैले अनलविरोधिनी अथानलेन मिलित्वा
रूपप्रकाशलक्षणं कार्यं कुरुतः यथायथा वातपित्तश्लेष्माणः
परस्परं विरोधशीला अपि मिलिताः सन्तः शरीरधारणकार्यकारिणः
तथा सत्त्वरजस्तमांसि विरुद्धशीलान्यपि सङ्गवत्स्यन्ति मिलित्वा यैकं
कार्यं करिष्यन्ति य पुरुषार्थवशात् । उक्तञ्च प्रदीपवन्त्यर्थतो
वृत्तिरिति । गुणानां प्रधानात्मकत्वाद्यैक्येऽप्यभिभाव्याभिभावकङ्गुपेण
नानात्वम् । उक्तं अथैव स्त्री गुणकुलरूपशीलयौवनसम्पन्ना स्वामिनं
सुभाकरोति तत् कस्य डेतोस्तं प्रति तस्याः सुभरूपसमुद्भवत् सैव
सपत्नीर्दुःभाकरोति तत्कस्य डेतोस्तां प्रति तस्याः दुःभरूपसमुद्भवत्
अथैव पुरुषान्तरं तामविन्दमानं सैव मोडयति तत्कस्य डेतोस्तं प्रति
तस्याः मोडरूपसमुद्भवत् । अनया स्त्रिया सर्वे भावा व्याख्याताः । तत्र
यत्सुभकारणं तत्सुभात्मकं सत्त्वम् अथैव यत् दुःभकारणं तत् दुःभात्मकं
रजः तथा यन्मोडतेतुस्तन्मोडात्मकं तमः । तस्मात्कारणव्यापारात्सदेव
कार्यं पूर्वम् । तदेव पुनस्तद्व्यापारादाविर्भवति यथा सन्त्येव
कुर्माङ्गानि निःसरन्ति विभज्यन्ते षट् कुर्मशरीरमेतानि तदङ्गानि
तेन तानि सङ्गोचितानि तस्मिन्नव्यक्तीभवन्ति तथा मृत्युवर्णादित्यः
सन्त्येव घटकुण्डलादीन्याविर्भवन्ति विभज्यन्ते षयं मृदयं तत्कार्यो
घट षत्यादि । तथा सन्त्येव पृथिव्यादीनि कारणान्मन्त्रादाविर्भवन्ति
विभज्यन्ते षट्मस्य कारणमिदमस्य कार्यमिति तथा सन्त्येव
तन्मात्राण्यङ्गुलारादाविर्भवन्ति विभज्यन्ते अथैव सन्नेवाङ्गुलारो
मडतोऽभिव्यक्तिमेति सन्नेव य मडान्मूलप्रकृतेरभिव्यक्तिं
याति । अथैव कारणभूतात्परमाव्यक्तात्साक्षात्पारम्पर्येण समन्वितस्य
कार्यभूतस्य प्रपञ्चस्य विभागः । सर्गमात्रं मृत्पिण्डं डेमपिण्डं
वा विशन्तो घटकुण्डलाद्योऽव्यक्तीभवन्ति कारणरूपेणभिव्यक्ता अपि
कार्यरूपेणभिव्यक्तीभवन्ति तथा पृथिव्याद्यस्तन्मात्राणि विशन्तः
स्वस्वरूपेण तन्मात्राण्यभिव्यक्तयन्ति स्वस्वरूपेण कारणभिव्यक्तमपि
कार्यस्वरूपं स्वकीयं स्वस्मिन्नभिव्यक्तयति तन्मात्राणि तथाङ्गुलारं
विशन्त्यङ्गुलारं स्वापेक्षयाऽव्यक्तयन्ति तथाङ्गुलारो मडान्तं विशन्
मडान्तमव्यक्तयति मडान्प्रधानं स्वकारणं विशन् तदव्यक्तयति प्रधानस्य
तु न क्वचित्प्रवेशोऽकारणत्वाद्यपि तु तत्सर्वकार्याणामव्यक्तम् कारणम्
अथैवविभागः । प्रकृतौ विश्वस्यैवं विभागाविभागौ ।
केचन अव्यक्तं वा मडान्तं वाङ्गुलारं वा इन्द्रियाणि वा भूतानि

वा आत्मत्वेनादाय तानेवोपासते ते तु वक्ष्यमाणरीत्याऽपाकरणीयाः ।
 अव्यक्तादेर्व्यतिरिक्तः पुरुषोऽस्ति अव्यक्तमल्लङ्घ्यराद्यः
 परार्थाः कुतः सङ्घातत्वात् यः सङ्घातो भवति स परार्थो
 दृष्टस्तैवताम्बूलघृतदधिदुग्धान्नवस्त्रादिवत् सुभङ्गुःप्रमोडात्मकत्वेन
 सर्वे सङ्घातास्तथाय यदर्थं सङ्घाताः स अत्र पुरुषः । ननु
 शयनासनादिः सङ्घातः सङ्घातशरीराद्विपरार्थो दृष्टो न त्वात्मानं
 प्रति परार्थः तस्मात्सङ्घातान्तरमेव साधयेयुर्नासंघतमात्मानमिति
 यदुक्तम् तन्न साधु सङ्घातस्य सङ्घातान्तरार्थत्वे तस्यापि
 सङ्घातत्वात्संघातान्तरार्थता तस्यापि सङ्घातत्वात्तथात्वं तस्यापि
 तथात्वमित्यनवस्था द्रुस्तरा स्यात् । किञ्च सङ्घातस्य पारार्थ्यमात्रेण
 व्याप्तिर्न तु सङ्घातपारार्थ्येन । न य दृष्टान्तदृष्टत्वात्तथा
 कल्प्यत इति वाच्यम् । दृष्टान्तदृष्टयावद्दर्माणां दार्ष्टान्तिके
 साधनानुमानमिच्छतो दृष्टान्तमडानसाद्विगतमडानसत्वादेः
 पर्वतादावभावात्सर्वानुमानोच्छेदः स्यात् । यथाहुः त्रिगुणत्वाद्यो हि
 धर्मा सङ्घातत्वेन व्याप्ताः ते तु अस्मिन्परे व्यावर्तमानास्त्रैगुण्यादि
 व्यावर्तयन्ति ब्राह्मण्यमिव निवर्तमानं कठत्वादिकम् । अधिष्ठानादपि
 पुरुषास्तित्वं सिद्ध्यति त्रिगुणात्मकानां बुद्ध्यादीनामधिष्ठीयमानत्वात्
 यथा रथाद्विभ्रान्तिरधिष्ठीयते तथा सुभङ्गुःप्रमोडात्मकं
 बुद्ध्यादि परेणाधिष्ठातव्यम् । भोक्तृभावाद्यपि पुरुषास्तित्वमवसेयम्
 भोग्ये हि सुभङ्गुःप्रमोडकूलप्रतिकूलवेदनीये प्रत्यात्ममनुभूयते
 तेनानयोऽनुकूलतया प्रतिकूलतया वाऽनुभवित्वा केनचिद्भवितव्यम् ।
 न य बुद्ध्याद्विरेव तथेति वाच्यम् । तेषां सुभाधात्मकत्वेन
 स्वेनैव स्ववेदने आत्माश्रयः स्यात् । कैवल्यार्थं प्रवृत्तेरपि
 पुरुषास्तित्वं सिद्धम् द्युःप्रत्रयात्यन्तिकनिवृत्तिलक्षाणां कैवल्यं न
 तावद्बुद्ध्यादीनां ते हि सुभङ्गुःप्रमोडात्मकाः कथं स्वभावाद्द्वियोजयितुं
 शक्याः तस्मात्कैवल्यार्थमागमानां मलाधियां य प्रवृत्तेरस्ति
 बुद्ध्याद्यव्यतिरिक्त आत्मेति पुरुषास्तित्वं सिद्धम् । ननु भवत्वेवं
 बुद्ध्याद्यव्यतिरिक्तात्मसिद्धिस्तथापि स किं प्रतिशरीरं भिन्नं अत्र अत्र वेति
 येद्भिन्नं अत्रेति भ्रूमः जन्ममरणव्यवस्थान्यथानुपपत्त्या अदुत्त्वस्यैव
 सम्भवात् । उक्तं य सांख्याचार्यैः ।
 जन्ममरणव्यवस्थानां प्रतिनियमाद्युगपत्प्रवृत्तेश्च ।
 पुरुषअदुत्वं सिद्धं त्रैगुण्यविपर्ययाच्चैव ॥

जातिविशिष्टाभिरपूर्वाभिर्देहेन्द्रियमनोऽलङ्कारबुद्धिवेदनाभिः
 पुरुषस्याभिसम्बन्धो जन्म न तु पुरुषस्य परिणामस्तस्यापरिणामित्वात्
 तेषामेव य देहादीनामुपात्तानां परित्यागो मरणं न त्वात्मनो
 विनाशस्तस्य कूटस्थस्य नित्यत्वात् । बुद्ध्यदीनि करणानि
 त्रयोदश तेषां जन्ममरणकरणानां प्रतिनियमो व्यवस्था सा त्वियं
 शर्वशरीरेष्वेकस्मिन्पुरुषे न सम्भवति तथा सत्येकस्मिन्सुप्तिनि
 सर्वे सुप्तिनः स्युः द्युःप्तिनि वा द्युःप्तिनो भवेयुः तथा अेकस्मिन् म्रियमाणो
 सर्वे म्रियेरन् जायमाने य जायेरन् अेवमेकस्मिन्नन्यभधिरादौ सर्वे
 अेव तथा स्युः न त्वेवमस्ति तथा अेकस्मिन्वियित्ते सर्वे विशित्ताः
 स्युरित्यव्यवस्था पुरुषभेदे तु साम्यगुणपधते व्यवस्था ।
 नचैकस्मिन्नपि पुरुषे देहान्तरोपाधिवशात् उपपधत अेव व्यवस्थेति
 वाच्यम् करणरक्षणस्तनादिभेदेनापि जन्ममरणरक्षणव्यवस्था स्यात् ।
 गुणत्रयविपर्ययादपि पुरुषबहुत्वमवसेयम् । तद्यथा केचित्सत्त्वबहुलाः
 यथोर्द्ध्वस्रोतसः केचिद्रुद्रोबहुलाः यथा मनुष्याः केचित्तमोबहुलाः
 यथा तिर्यग्योनयः ।
 पुरुषस्य बहुत्ववदत्रिगुणत्वं विवेकित्वमविषयत्वमसाधारणत्वं
 येतन्त्वमप्रसवधर्मित्वं साक्षित्वादिकमपि बोद्धव्यम् ।
 प्रधानपुरुषयोः संयोगकृतोऽयं सर्गः स यापेक्षां विना
 भिन्नयोर्न सम्भवति अपेक्षा य स्वदर्शनार्थं पुरुषेण प्रधानस्य
 प्रधानं हि विषयात्मकतया भोग्यम् भोगश्च भोक्तारमन्तरेण
 न भवतीति भोक्त्रपेक्षा प्रधानस्य पुरुषस्य स्वकैवल्यार्थं
 प्रधानापेक्षा प्रधानेन हि भोग्येन सम्भिन्नः पुरुषस्तद्गतं
 द्युःभत्रयं स्वात्मन्यभिमान्यमानः कैवल्यं प्रार्थयते तत्तु
 सत्त्वपुरुषान्यताभ्यातिकारणकं सत्त्वपुरुषान्यताभ्यातिश्च प्रधानमन्तरा
 न भवतीति पुरुषस्य प्रधानापेक्षया पञ्चवन्धवद्बन्धोः संयोगः
 भोगायानादिपरम्परासंयुक्तोऽपि कैवल्याय पुनः संयुज्यते स य संयोगो
 मडदादिसर्गमन्तरेण भोगापवर्गयोः समर्थो न भवतीति संयोग अेव
 मडदादिसर्गं करोति । उक्तञ्च ।
 प्रकृतेर्मडांस्ततोऽलङ्कारस्तस्माद्गणश्च षोडशकः ।
 तस्मादपि षोडशकात्पञ्चम्यः पञ्च भूतानि ॥

એકાદશેન્દ્રિયાણિ પચ્ય તન્માત્રાણિ ચેતિ ષોડશસંખ્યામિતો ગણઃ
 ષોડશકઃ । ઉક્તચ્ય તત્ર શબ્દતન્માત્રાદાકાશં શબ્દગુણમ્,
 શબ્દતન્માત્રસહિતાચ્ચ સ્પર્શતન્માત્રાદ્વાયુઃ શબ્દસ્પર્શગુણઃ,
 શબ્દસ્પર્શતન્માત્રસહિતાદ્રૂપતન્માત્રાત્તેજઃ શબ્દસ્પર્શરૂપગુણં,
 શબ્દસ્પર્શરૂપતન્માત્રસહિતાદ્રસતન્માત્રાચ્છબ્દસ્પર્શરૂપરસગુણં જલમ્,
 શબ્દસ્પર્શરૂપરસતન્માત્રાસહિતાદ્રન્યતન્માત્રાચ્છબ્દસ્પર્શરૂપરસગન્ધગુણા
 પૃથિવી જાયતે ।

અધ્યવસાયો બુદ્ધિઃ ક્રિયાક્રિયાવતોરભેદવિવક્ષયા વ્યપદેશઃ ।
 ધર્મો જ્ઞાનં વિરાગ ઐશ્વર્યમિતિ સાત્ત્વિકાઃ બુદ્ધિધર્માઃ
 એતદ્વિપરીતાસ્ત્વધર્માદયસ્તામસાઃ । બુદ્ધિધર્માદૈશ્વર્યાદણિમાદિપ્રાદુર્ભાવઃ ।
 તચ્ચ

અણિમા મહિમા ચૈવ ગરિમા લઘિમા તથા ।

પ્રાપ્તિઃ પ્રાકામ્યમીશિત્વં વશિત્વં ચાષ્ટસિદ્ધયઃ ॥ ઇતિ ।

ન-વેકાદશક ઇન્દ્રિયગણઃ પચ્યતન્માત્રકં ચેતિ દ્વિવિધઃ પ્રવર્તતે
 સર્ગોડહ્કારાત્ તથા ચૈકસ્માદહ્કારાત્ કારણાત્કથં પ્રકાશજડાત્મકો
 વિલક્ષણઃ સર્ગ ઇતિ યદુક્તં તન્ન સુન્દરમ્ પ્રકાશલાઘવાભ્યામેકાદશક
 ઇન્દ્રિયગણઃ સાત્ત્વિકાદહ્કારાદ્ભવતિ ભૂતાદેસ્ત્વહ્કારાત્
 તામસાત્તન્માત્રગણઃ । યદ્યાપ્યેકોડહ્કારસ્તથાપિ ગુણોદ્ભવાભિભવાભ્યાં
 ભિન્નં કાર્યં કરોતિ । નનુ યદિ સત્ત્વતમોભ્યામેવ સર્ગઃ કૃતં તર્હિ
 રજસા અકિચ્ચિકરેણોતિ ચેન્ન તૈજસાદુભયમિતિ મૂલકરઃ તૈજસાદુભય
 ગણદ્વયં ભવતિ સર્ગદ્વયં સત્ત્વતમસોરિતિ । યદ્યપિ રજસો ન
 કાર્યાન્તરમસ્તિ તથાપિ સત્ત્વતમસી સ્વયમક્રિયે સમર્થે અપિ ન કાર્યં
 કુરુતો રજસા ચાલિતે તુ તત્પ્રસાદાત્ પ્રાપ્તિક્રિયે સ્વકાર્યોત્પાદને સમર્થે
 ભવત ઇતિ રાજસાદુભયમ્ । યથાહુઃ ઉભયસ્મિન્નપિ કાર્યે સત્ત્વતમસોઃ
 ક્રિયોત્પાદનદ્વારેણાસ્તિ રજસઃ કારણત્વમિતિ ન વ્યર્થં રજ ઇતિ ।
 ઇન્દ્રિયવિચારસ્તુ તત્ત્વપ્રદીપે કૃત ઇતિ વિસ્તરભયાન્નેહ પ્રતન્યતે ।
 મહદહ્કારમનાંસ્યન્તરિન્દ્રિયાણિ તાનિ સ્વલક્ષણાનિ સ્વમસાધારણં
 લક્ષણં ચેષાં તાનિ સ્વલક્ષણાનિ તચ્ચ મહતોડધ્યવસાયઃ
 અહ્કારસ્થાભિમાનઃ સહુલ્લો મનસો વૃત્તિવ્યાપારઃ । એતેષાં
 વૃત્તિદ્વૈવિધ્યં સાધારણત્વાસાધારણત્વાભ્યામાહ સૈષા ભવત્યસામાન્યા
 ઇતિ । એષોક્તાડસાધારણી વૃત્તિઃ સાધારણી વૃત્તિસ્તુ કરણાનાં પ્રાણાધા
 વાયવઃ પચ્ય કરણત્રયસ્ય પચ્ય વાયવો વૃત્તિર્જીવનં તદ્ભાવે ભાવાત્

अभावे याभावात् । तत्र प्राणो नासाग्रलृत्राभिपादाङ्गुष्ठवृत्तिः
 अपानः कृकाटिकापृष्ठपार्श्वपायूपस्थवृत्तिः समानो
 लृत्राभिसर्वसन्धिवृत्तिः उदानो लृल्लण्डतालमूर्धभ्रूमध्यवृत्तिः
 व्यानस्त्वञ्जवृत्तिरिति पञ्च वायवः ।
 अविद्या पञ्चविधा तथाहि अविद्याऽस्मितारागद्वेषाभिनिवेशा यथासंख्यं
 तमोमोहमहामोहतामिसान्धतामिस्रसंज्ञका येति पञ्चपर्या ।
 प्रत्ययसर्गतद्भेदास्त्वतिविस्तरभयात्सन्तोऽपि न निदर्श्यन्ते प्रत्ययसर्गो
 बुद्धिसर्गः उक्तञ्च अेष प्रत्ययसर्गो विपर्ययाशक्तितुष्टिसिद्ध्याभ्यः ।
 प्रतीयतेऽनेनेति प्रत्ययो बुद्धिस्तस्य सर्गः प्रत्ययसर्गः ।
 दैवसर्गस्तु मूलकारेणैव स्पष्टो निरुक्तः । स य अष्टविकल्पो दैवः
 सर्गः ब्राह्मप्राज्ञापत्यैन्द्रपैत्र्यगान्धर्वयाक्षराक्षसपैशाच
 इत्यष्टविकल्पो दैवसर्गः । तिर्यग्योनयश्च पञ्चविधा
 भवन्ति पशुमृगपक्षिसरीसृपस्थावराः । मानुषश्चैकविधः
 ब्राह्मणत्वाद्यन्तरजातिभेदाविवक्षया संस्थानस्य यतुर्ष्वथविशेषादिति
 ॥

ननु प्राधानिकोऽयं सर्गः प्रधानं य जडं कथं स्वार्थं
 परार्थं वा प्रवृत्तिं कर्तुमर्हति तस्मात्तेनश्चिञ्चेतनेन
 प्रकृत्यधिष्ठात्रा भवितव्यम् । न य क्षेत्रज्ञास्तथा तेषां
 प्रकृतिस्वयुपानभिज्ञत्वात् तस्मादस्ति प्रकृतेरधिष्ठाता
 कश्चित्सर्वज्ञः स अवेक्षर इति येन अचेतनमपि प्रयोजनवशात्
 प्रवर्तमानं दृष्टं यथा वत्सविवृद्ध्यर्थमचेतनमपि क्षीरं
 प्रवर्तते तथा जडापि प्रकृतिः पुरुषविमोक्षाय प्रवर्तिष्यते ।
 किञ्च्योक्तुरीश्वरस्य प्रवृत्तौ न करुणां विनाऽन्यत् प्रयोजनं
 पश्यामः । सा य निरुपाधिपरदुःखप्रडाणोच्छ्रा सुष्टेः पूर्वं
 प्राण्यभावादेव तत्सम्बन्धिदुःखाभावात् कस्य निवृत्तौ प्रवृत्तिः
 स्यादीश्वरस्य । न य सर्गानन्तरमीश्वरप्रवृत्तिः सर्गस्य जातत्वादेव
 नेश्वरप्रयोजनं पश्यामः । न य दुःखनिवृत्तिः प्रयोजनं तदर्थं
 तत्प्रवृत्तौ जगति कोऽपि दुःखी न स्यात् । उक्तञ्च प्रेक्षावतः
 प्रवृत्तेः स्वार्थकारुण्याभ्यां व्याप्तत्वात् ते य जगत्सर्गाद्व्यावर्तमाने
 प्रेक्षावत्प्रवृत्तिपूर्वकत्वमपि निवर्तयतः न ज्यामसकलेप्सितस्य
 भगवतो जगत्सृजतः किमथभिलषितं भवति नापि कारुण्यादस्य सर्गो

प्रवृत्तिः प्राक्सर्गाज्जिवानामिन्द्रियशरीरविषयानुत्पत्तौ द्युःखाभावेन कस्य
 प्रलापोऽस्त्वा कारुण्येन सृष्टिः सृष्ट्या च कारुण्यमिति परस्परश्रयः ।
 अपि च करुणया प्रवृत्तः सुप्तिन्येव जन्तुसृष्टेत् न दरिद्रान् ।
 न च कर्मवैश्विच्यात् जगद्वैश्विच्यम् तर्हि कुतमीश्वरेण तत एव
 जगद्वैश्विच्योपपत्तेः प्रवृत्तिस्तु पारार्थ्यप्रयोजनवशात् जडस्यापि
 दृश्यते वत्सविवृद्धिनिमित्तं दुग्धस्येव ।
 ननु भवतु प्रकृतेः प्रवर्तकः पुरुषार्थो निवर्तकं न तु कमपि
 पश्याम इति चेन्न यथा नर्तकी परिषद्भ्यो नृत्यं दर्शयित्वा स्वयमेव
 निवर्तते न तु तस्याः स्वनिवृत्तौ निवर्तकान्तरापेक्षा तथा शब्दाद्यात्मकं
 स्वस्वरूपं पुरुषाद्भेदेन प्रकाश्य साधितपुरुषप्रयोजना स्वयमेव
 निवर्तते प्रकृतिः । यथाहुः सांख्याचार्याः ।
 रज्जुस्य दर्शयित्वा निवर्तते यथा नर्तकी नृत्यात् ।
 पुरुषस्य तथात्मानं प्रकाश्य विनिवर्तते प्रकृतिः ॥
 ननु यथा दर्शितनृत्या नर्तकी द्रष्टृकौतुहलात्पुनः प्रवर्तते
 तथा प्रकृतिरपि पुरुषायात्मानं दर्शयित्वा निवृत्तापि पुनश्चेत्
 प्रवर्तते तदा मुक्तानामपि पुनः संसारप्राप्तिः स्यादिति चेन्न
 यथा परपुरुषदर्शनासदा सूर्यदर्शनवर्जितापि कुलवधुः
 प्रमादाद्विगलिताऽगपटा येदवलोक्यते परपुरुषेण तदाऽसौ तथा
 प्रवर्ततेऽप्रमत्तां यथैनां पुनः पुरुषान्तरानि न पश्यन्ति तथा
 प्रकृतिः कुलवधूतोऽप्यधिका दृष्ट्वा भिंभडेन पुनर्न दर्शनमार्गमिति ।
 उक्तं च ।
 प्रकृतेः सुकुमारतरं न किञ्चिदस्तीति मे मतिर्भवति ।
 या दृष्टास्मीति पुनर्न दर्शनमुपैति पुरुषस्येति ॥
 धर्मो ज्ञानं विरागश्चैश्वर्यमिति सात्त्विका बुद्धिधर्माः ।
 अधर्माज्ञानावैराग्यानैश्वर्याभिधानाश्चत्वारस्तामसाः ।
 अत्र ज्ञानवर्जितैः सप्तभिः प्रकृतिर्भद्रात्यात्मानं विवेकष्यात्या
 प्रकृतिपुरुषान्यताज्ञानेन सैव विमोचयति । उक्तञ्च ।
 रूपैः सप्तभिरेवम्भद्रात्यात्मानमात्मना प्रकृतिः ।
 सैव च पुरुषार्थम प्रति विमोचयत्येकरूपेण ॥
 यथा विद्रुममणिमौक्तिकशुक्तिमकरकच्छपनागशंभकपर्दकादीन्
 विहाय परमकारुणिकेन लीलावित्राडधारिणा भगवता

रत्नान्येव समुद्भूतान्युद्वेगसमुद्ध्यर्थं तथा
जल्पतर्कभासाभ्याऽन्यत्रसुलभप्रमेयविताड्गदींश्च विहाय
सांख्यमातैकलभ्यप्रमेयरत्नानि सांख्यतंत्राध्ययनपरिश्रमावसानां
सांख्यतन्त्रोद्वेगमया समुद्भूतानि ।
रामकृष्णकथा यावदावच्छन्दद्विवाकरौ ।
सांख्यतत्त्वप्रदीपोऽयं तावदस्तु महीतले ॥

धृति

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकार्यपूज्यपादश्रीवैकुण्ठशिष्यतिकाविराजयतिप्रकाशितः
सांख्यतत्त्वप्रदीपः समाप्तः ॥

Encoded and proofread by Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

——
sAMkhyatattvapradIpaH

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

